

BLUES David Philips heeft talent voor het ambacht van songsmid

David Philips: „Ik luister steeds meer naar hedendaagse muzikanten

foto Paul Bergen

Virtuoos gitarist en tobberende liedjesschrijver

De Engelse singersongwriter David Philips tourt solo door Nederland en treedt ook op in Limburg.

door Peter Bruyn

Nee, hij had eigenlijk nooit ambities om een nieuwe Bob Dylan of Leonard Cohen te worden, vertelt de in Barcelona wonende Engelse singersongwriter David Philips. „Het was toeval. De nood die een deugd werd. Ik werkte als jazz- en sessiegitarist in Spanje toen ik op een gegeven moment een aanbod kreeg om een serie concerten te geven in een ski-resort in Andorra. Maar dan moest ik wel zingen en akoestische gitaar spelen. Ik had niet eens een akoestische gitaar en gezongen had ik eigenlijk nooit. Maar ik kon het geld goed gebruiken en kende wel een paar oude bluesongs. En van het één kwam het ander - ik begon het zelfs steeds leuker te vinden.” En dat niet alleen. Philips bleek talent voor het ambacht van songsmid te hebben. Afgelopen nazo-

mer verscheen zijn tweede album met zelfgeschreven liedjes - bij een Nederlands platenlabel nota bene. En nu toert hij solo door ons land. Op zijn dag van aankomst beginnen de problemen echter al, wanneer hij een auto wil huren en zijn creditcard niet geaccepteerd wordt. Verder zit op de grauwe decembermiddag het verkeer zo vast dat hij uren te laat bij het concertadres arriveert en vrijwel direct het podium op moet. Dát is de blues. Hij kwam destijds, een jaar of wat geleden, in Barcelona terecht toen hij zijn piano spelende broer achterna reisde die daar als jazzmusicus emplooi trachtte te vinden. De broer keerde terug, maar David bleef. Als geoefend gitarist wist hij te overleven dankzij veel sessieklusen en schnabelwerk. Hij besloot zijn tweede album, *The Rooftop Recordings*, helemaal alleen in zijn appartement, met de dakterrasdeuren open, op te nemen. De plaat kreeg goede recensies: van pure deltablues tot melodieuze liedjes die niet zouden misstaan in het repertoire van James Taylor. „Ik hou echt van die oude blues. Dingen als *Son House* en zo. Maar ik luister steeds meer naar hedendaagse muzikanten. Kijk, mijn oude gitaarhel-

den gaan een voor een dood; dus kom ik vanzelf bij een nieuwe generatie uit. Muzikanten als Ryan Adams bijvoorbeeld.” Met het romantische imago van het troubadoursbestaan heeft hij weinig, zegt Philips. „Ik zie dat rondtrekken door Europa met m'n gitaar vooral als iets noodzakelijks. En als dan je creditcard niet functioneert of je staat hier in Nederland vier uur in de file, dan is daar weinig romantisch aan hoor.” In zijn liedjes is hij vaak de tobber; de melancholicus die zich afvraagt hoe ook deze relatie toch weer stuk kon lopen. „Misschien lijkt dat zo als gevolg van de context; van het alleen spelen. Dat maakt mij wellicht meer reflectief. Ik ben namelijk doorgaans nogal een geïmponeerd; een jongen die van een grap en van lachen houdt. Bepaald geen zwaarmoedig type. Maar er zit natuurlijk wel een donkerder kant aan mij. En wellicht dat die gemakkelijker de kop opsteekt als ik in m'n eentje ben.”

Concerten: vandaag in Venlo (Sounds Record Store, 12.00 uur) en Maastricht (Magic Music Night, 17.00 uur), zo 18 december in Horst (Cambrinus, 16.00 uur)